

ע"פ 9003/09/16 - דנה טביב, אליעזר טביב נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 9003-09-16
ע"פ 23256-09-16

3 בדצמבר 2017

המערערים

1. דנה טביב
2. אליעזר טביב

המשיבה

מדינת ישראל

בפני השופטת לאה גליקסמן, השופטת סיגל דוידוב-מוטולה, השופט אילן סופר

ב"כ המערערים: עו"ד זרי חזן, עו"ד דפי שגל, עו"ד חן זערור

ב"כ המשיבה: עו"ד ענבר סהראי

פסק דין

1. המערערים, בני זוג נשואים, הורשעו בעבירות של העסקת עובדת זרה ללא היתר כדין וללא ביטוח רפואי, על פי סעיפים 2(א)(1) ו-2(2), (ב)(3) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 (להלן - **חוק עובדים זרים**).
2. על פי קביעתו של בית הדין האזורי (הע"ז 39249-10-13; השופטת חופית גרשון-זרעאלי), העובדת הזרה הועסקה תקופה בת 22 ימים, מיום 18.10.2012 עד יום 8.11.2012.
3. אשר לעונש שהוטל על המערערים קבע בית הדין האזורי כמפורט להלן:
 - 3.1. בהתאם לתיקון 15 לחוק עובדים זרים, הקנס המינימלי המוטל בגין עבירה של העסקת עובד זר ללא היתר הינו כפל הקנס המינהלי, היינו 10,000 ₪, והקנס המירבי, למי שלא עבר את העבירה במסגרת משלח ידו עומד על סך של 58,400 ₪. בית הדין האזורי ציין כי העבירה בעטיה הוגש כתב האישום נעברה לאחר כניסת תיקון 15 לתוקפו.
 - 3.2. יש לראות את שתי העבירות שנמצאו במהלך ביקורת אחת שנערכה בנכס המערערים כאירוע אחד.
 - 3.3. בקביעת מתחם הענישה יש להביא בחשבון את הצורך בהרתעה מפני פגיעה בעובדים הזרים ומפני הפגיעה במדיניות הכלכלית האוסרת העסקת עובדים זרים ללא היתר, שתוצאתה פגיעה עקיפה בהעסקת

עמוד 1

עובדים ישראליים. כמו כן, נוכח העובדה שהמניע לביצוע העבירה הוא במקרים רבים כלכלי, קיים צורך בענישה אפקטיבית בהיבט זה. אשר לנסיבות ביצוע העבירה יש להביא בחשבון כי מדובר בעבירה אחת, כי תקופת ההעסקה הייתה קצרה יחסית, בת 22 יום, ואין מדובר בהעסקה במסגרת משלח ידם של המערערים.

3.4. על רקע האמור, בכל הנוגע לעבירה של העסקת עובד זר ללא היתר מתחם הענישה הראוי הוא בין כפל הקנס המינהלי, 10,000 ₪ לבין 20,000 ₪, ובכל הנוגע לעבירה של העסקה ללא ביטוח רפואי הוא בין 5,000 ₪ לבין 10,000 ₪.

3.5. נסיבות העניין, ובמיוחד תקופת ההעסקה הקצרה, מצדיקות גזירת העונש המינימאלי בתוך המתחם. זאת, גם לאור העובדה שמדובר בעבירה יחידה, ולא נטען כי מי מהמערערים הורשע בעבירות נוספות לאחר מועד הביקורת מושא ההליך, ולאור חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה.

3.6. יש לגזור על כל אחד מהמערערים עונש נפרד, ואין לגזור את עונשם של המערערים בצוותא חדא. עם זאת, בקביעת שיעור הקנס יש לקחת בחשבון את העובדה כי מדובר בתא משפחתי - כלכלי אחד.

3.7. על יסוד כל האמור, נגזר על כל אחד מהמערערים קנס בשיעור של 15,000 ₪ (10,000 ₪ בגין העסקת עובד זר ללא היתר ו- 5,000 ₪ בגין העסקה ללא ביטוח רפואי), וכן חויבו המערערים לחתום על התחייבות בסך של 58,400 ₪ להימנע מביצוע עבירה לפי חוק עובדים זרים במשך שלוש שנים.

4. המערערים הגישו ערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין. לאחר הדיון בערעור, בהודעה מיום 30.10.2017, הודיעו המערערים כי לאור הערות בית הדין הם חוזרים בהם מהערעור בכל הנוגע להכרעת הדין, אולם עומדים על הערעור בכל הנוגע לגזר הדין. **לאור האמור, נדחה הערעור על הכרעת הדין.**

5. בכל הנוגע לגזר הדין טענו המערערים כי אמנם נקבע בחוק עובדים זרים כי העונש על עבירה של העסקה ללא היתר לא יפחת מכפל הקנס המינהלי, דהיינו 10,000 ₪, אולם "**בית המשפט רשאי להקל בעונש כאמור, מטעמים מיוחדים שיירשמו**". במקרה הנדון, יש להתחשב במחדלי המשיבה - כניסה לביתם ללא צו חתום; אי העברת מלוא חומר החקירה; התיעוד החלקי באשר לנעשה בביתם במהלך הביקורת; הטסת העובדת מבלי שניתנה למערערים האפשרות לחקור אותה או את בן זוגה, עת על פי דברי העובדת בחקירתה המערערים נשאו במימון הביטוח הרפואי שהיה לה; תקופת ההעסקה הקצרה - 22 יום; אי פגיעה בזכויותיה של העובדת, עת למערערים לא ניתן להוכיח זאת. נוכח כל האמור, מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים הפעלת סמכותו של בית הדין לפי סעיף 2(א)(1) לחוק והפחתת שיעור הקנס שנגזר על המערערים.

6. המדינה טענה כי אין מקום להקל בעונשם של המערערים, בהתחשב בנסיבות החמורות של ביצוע העבירה - העסקה ממושכת וקבועה, עם לינה, והעדר ביטוח רפואי; העונש שהוטל על המערערים בגין שתי עבירות הוא סביר מאד בנסיבות העניין ולא מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים להפחית את הקנס; סוגיית הכניסה לבית ללא צו הועלתה לראשונה בשלב הערעור.

7. לאחר בחינת טענות הצדדים וכלל החומר שבתיק לא מצאנו כי מתקיימות במקרה הנדון נסיבות המצדיקות הקלה בעונש שנגזר על המערערים. בכל הנוגע לעבירה של העסקת עובד זר ללא היתר, נגזר על המערערים העונש המינימאלי הקבוע בחוק, כפל הקנס המינהלי, ובכל הנוגע לעבירה של העסקת עובד ללא ביטוח רפואי נגזר על המערערים קנס בשיעור הקנס המינהלי בגין אותה עבירה. חלק הארי של "הטעמים המיוחדים"

שמעלים המערערים להקלה בעונשם הם למעשה טענותיהם בערעור על הכרעת הדין, אשר המערערים חזרו ממנו, וטענות אלה אינן רלוונטיות לערעור על גזר הדין. אשר לתקופת ההעסקה הקצרה, הרי שבית הדין האזורי הביא אותה בחשבון, בהעמידו את גזר הדין על הרף התחתון של מתחם הענישה. המערערים לא הצביעו על נסיבות נוספות, כגון מצב כלכלי קשה, המצדיקות הפחתה של שיעור הקנס שנגזר עליהם.

8. כללו של דבר - משנגזר על המערערים העונש המינימאלי לעבירות בהן הורשעו, ובהעדר טעמים מיוחדים להקלה בעונש, נדחה גם הערעור על גזר הדין.

9. סוף דבר - הערעור על הכרעת הדין והערעור על גזר הדין נדחה.

על פסק הדין ניתן לערער לבית המשפט העליון לאחר קבלת רשותו לכך. בקשת רשות ערעור יש להגיש לבית המשפט העליון תוך 45 ימים ממועד קבלת פסק הדין.

ניתן היום, ט"ו כסלו
תשע"ח (03 דצמבר
2017), בהעדר הצדדים.
לאה גליקסמן,
שופטת, אב"ד

סיגל דוידוב-מוטולה,
שופטת

אילן סופר,
שופט